

Puklá váza

Věra Martinová

1. Na vázu v níž květ verbén zvadl,
narazil vějíř v doteku,
ba úder ani nedopadl,
zvuk nezradil ho v člověku. (2x)

2. Avšak ta lehká rána denně
hlodajíc v tvrdém krystalu,
plíživě, jistě, neviděně
obešla vázu pomalu. (2x)

R: Prchla z ní voda po krůpěji,
květ zvadl vláhy nemáje.
Netuší nikdo rány její,
netkněte se jí, puklá je.
na na nana na na naná

3. Tak leckdy milovaná ruka
se lehce jenom srdce tkne,
tu srdce samosebou puká,
květ lásky jeho uvadne. (2x)

4. Potichu, světem nepoznána,
pláče a dál se rozzeje
hluboká jemná jeho rána
netkněte se ho, puklé je. (2x)

R: Prchla z ní voda...